

Posudek školitelky na bakalářskou práci Michaely Dopitové

"Podobnost mezi partnery v rámci sebehodnocení a vliv této ne/podobnosti na partnerskou spokojenost"

Předložená práce se zaměřuje na téma partnerské homogamie v sebehodnocení u heterosexuálních mužů a žen a na to, zda má tato ne/podobnost vliv na jejich partnerskou spokojenost. Téma homogamie je na poli evoluční psychologie v posledních letech jedním z aktuálních oblastí výzkumu a na různé aspekty, ve kterých si partneři mohou být podobní, bylo publikováno již mnoho výzkumů. Michaela si ale pro svou práci vybírá méně prozkoumanou charakteristiku a tím je sebehodnocení. Ve své práci se navíc soustředí nejen na skutečnou homogamii mezi partnery, ale i na homogamii vnímanou, což považují za inovativní aspekt celé studie.

Práce je jasně rozdělena na teoretickou a empirickou část. V teoretické části se autorka zabývá sebehodnocením a jeho definicí, ontogenezí, jeho vlivem na partnerské vztahy a v neposlední řadě rozebírá nízkou a vysokou míru sebehodnocení jedince a s tím spojenou problematiku samotného měření sebehodnocení. Ve druhé kapitole definuje a vymezuje pojem pozitivního a negativního asortativního párování a uvádí předchozí výzkumy, které se zabývaly homogamií v jiných charakteristikách, než je zmiňované sebehodnocení. V poslední kapitole rozebírá vliv pozitivního a negativního asortativního párování na partnerskou spokojenost s důrazem na skutečnou a vnímanou podobnost v rámci sebehodnocení. Některé z podkapitol a informací mohly být trochu detailněji rozpracované (např. podkapitoly o homogamii a heterogamii), protože v současné podobě některé informace působí trochu povrchnějším dojmem. Celkově ale dosavadní poznání studentka v teoretické části práci velmi hezky a přehledně shrnuje. Rovněž bych ráda vyzdvihla, že autorka ve své práci „nekopíruje“ slepě strukturu předchozích absolventských prací a rovněž zmiňuje a rozebírá mnoho nových a aktuálních výzkumů a poznatků.

Hezky vypracovaným teoretickým úvodem si Michaela otevírá cestu k samotné empirické práci, která spočívala ve vypracování sady dotazníků, které byly následně online distribuovány zadaným heterosexuálním mužům a ženám. Výzkumu se zúčastnilo celkem 65 dlouhodobých heterosexuálních párů (účastníci byli ve věkovém rozmezí 18 – 45 let). Empirická část pak naplnila hlavní cíl této práce, výsledky poukazují jednak na to, že mezi partnery nebyla nalezena skutečná homogamie v míře jejich sebehodnocení, ale podobali se v míře vnímaného sebehodnocení. Mezi mírou vnímané a skutečné homogamie a partnerským přizpůsobením rovněž nebyl nalezen signifikantní vztah.

Práce má jasně definované cíle a hypotézy, působí uspořádaně a díky načtené literatuře autorka obstojně diskutuje výsledky svého výzkumu. Ráda bych zde také vyzdvihla autorčinu velkou samostatnost a nadšení během psaní celé práce. Chválím také podobu tabulek a zápis jednotlivých výsledků, který je podle APA kritérií.

Vzhledem k tomu, že předkládaná práce nemá žádné závažné formální nedostatky, práci jednoznačně doporučuji k obhajobě a s ohledem na množství práce, kterou Michaela odvedla a na samostatnost při jejím zpracování navrhuji hodnocení výborně.

V Praze 14.9.2021

Mgr. Klára Bártová, Ph.D. et Ph.D.
Fakulta humanitních studií, UK